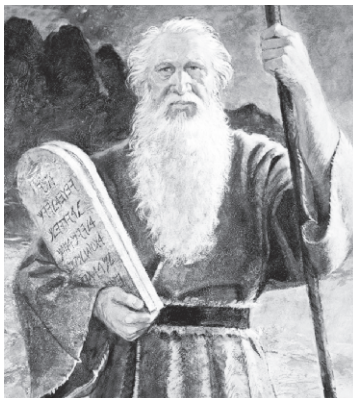

DE REGEL VAN DE OFS VERVOLG

De 10 geboden, ook wel de wet, die Mozes van God heeft ontvangen, wordt door de joden Simchat-Thora genoemd, wat zoveel betekent als 'vreugdevolle wet'. Deze wet die Mozes op de berg Horeb ontving staat samen met de evangeliën aan de wieg van alle christelijke kerk- en kloosterregels. Over deze door God geschonken gouden leefregel en zijn ontwikkeling door de eeuwen heen, zijn in de afgelopen vier edities van de Doortocht dit jaar artikelen verschenen. Het vorige (vierde) artikel eindigde min of meer met de vraag: zijn wij nog blij met de Regel? Zijn wij zo blij dat we er nog een schepje bovenop doen, of gaat dat allemaal wel wat ver?

Kunnen we, in dit jubileumjaar van onze Regel, dit jubileum wel vieren, ook als we hem zwaar vinden en telkens weer redenen bedenken om de Regel niet zo strikt te hoeven volgen? Wel, daaraan denkende aan het begin van dit vijfde artikel, kom ik al gauw bij het Joodse feest over de wet.

Elk jaar vieren de Joden het feest van Simchat-Thora. Hierbij wordt gevierd dat men op die dag de hele Thora heeft uitgelezen, zodat de jaarlijkse lezing van de gehele Thora compleet is. Dat wordt uitbundig gevierd: zo gaat men die dag in de synagoge met de Thorarol dansend in het rond en met de kleine kinderen lachend op de schouder. Het feest heeft eigenlijk een dubbel karakter: het houdt niet alleen in dat gevierd wordt dat men de hele boekrol heeft uitgelezen, maar ook (en dat ontroert mij) dat God ons de wet heeft gegeven. Het is een goddelijke wet die als basis is gaan gelden, niet alleen voor de joodse en later de christelijke moraal, maar voor alle wetboeken. En als in een visioen zie ik een wereldwijd georganiseerde dag, waarin gebruikers van onze aardse wetboeken, tezamen met iedereen die gelooft in de God van Abraham,

Isaak en Jacob, die dag feestvieren omdat God Zijn regel, Zijn Thora aan Mozes heeft gegeven. Simchat-Thora, de vreugde van de wet, de vreugde van onze franciscaanse Regel.

Over Franciscus is bekend dat hij uit blijdschap kon dansen, hij was een vrolijke Frans. Zouden wij, net zoals de Joden doen op het feest van Simchat-Thora, kunnen dansen om het feest van 40 jaar Regel? Helemaal ongebruikelijk is het dansen in christelijke kerken niet. In het interkerkelijk Liedboek is een lied opgenomen dat gaat over God en dansen, en dat mij tevens aan het Zonnelied doet denken, zoals in dit couplet:

Ik danste die morgen toen de schepping begon,
Ik danste de dans van de sterren, maan en zon,
de golvende velden en de deinende zee
en alles wat ademt dat danste mee.
Dans, dans, en doe maar mee met mij.
Ik ben de heer van de dans, zegt Hij.
Ik ga je voor, Ik haal ook jou erbij
want Ik ben de heer van de dans, zegt Hij.

Zouden wij, in de kerk, dansend rond durven gaan uit dankbaarheid voor de 10 geboden, of voor de Regel van Franciscus en/of Clara? Zouden we dat kunnen of gaat dat wel wat ver?

Leo Koot ofs